

Міністерство освіти і науки України
Харківський національний педагогічний університет
імені Г.С. Сковороди
Факультет іноземної філології

**НАУКОВІ РОЗВІДКИ СТУДЕНТІВ
ФАКУЛЬТЕТУ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ Г.С. СКОВОРОДИ**

**Збірник тез наукових доповідей
Випуск 1**

Харків
2020

УДК 81'243
ББК 81.2
Н 34

За загальною редакцією
кандидата філологічних наук, доцента **Т.В. Подуфалової**

*Затверджено редакційно-видавничою радою
Харківського національного педагогічного університету
імені Г.С. Сковороди
(протокол №4 від 15.06.2020 р.)*

Н34 Наукові розвідки студентів факультету іноземної філології Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди: збірник тез наукових доповідей / За заг. редакцією канд. філол. наук, доц. Т.В. Подуфалової. Харків: ХНПУ імені Г.С. Сковороди, 2020. 98 с.

У збірнику представлено тези наукових доповідей магістрантів факультету іноземної філології Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди, присвячені актуальним проблемам іноземної філології та методики навчання іноземних мов.

Для викладачів, аспірантів і студентів філологічних факультетів закладів вищої освіти.

УДК 81'243
ББК 81.2

© Харківський національний педагогічний
університет імені Г.С. Сковороди, 2020

Кібальчич Анастасія. Асоціативно-образний компонент концепту «вино» у «Кентерберійських оповідях» Джефрі Чосера	35
Кобякова Діана. До питання про статус терміну «ecology»	37
Ковалевська Дар'я. Філософське поняття диспозиційності в лінгвістичному вимірі	38
Kolodiazna Anastasia. Linguistic Means of Conveying the Modality of Worldview Perception in English Drama	39
Костіна Тетяна. Рецепція античності в художній літературі	40
Кузіна Поліна. Відео-формат сучасного англомовного кулінарного дискурсу	41
Кузьміна Аліна. Автомобільні неологізми в сучасній англійській мові	42
Кукленко Марина. Застосування автентичних відеоматеріалів на уроках англійської мови в середній школі як засіб мотивації учнів	43
Кукленко Олександр. Формування англомовної лексичної компетентності учнів старшого юнацького віку через застосування інформаційних технологій	44
Курська Інна. Формування лексики інтернет-дискурсу	45
Лобунець Маргарита. Поетика заголовку роману Е. Берджеса «Механічний апельсин»	46
Ломонос Вікторія. Комісивні мовні акти	47
Мазарук Марія. Лінгвокультурний аспект у сучасній лінгвістиці	48
Мазурова Катерина. Художній текст як інтердискурс	49
Мамедова Сусана. Англоязычный речевой этикет как объект лингвистического исследования	50
Манжак Катерина. Комп'ютерний дискурс як самостійна область дослідження	51
Маркіна Тетяна. Щодо питання формульності сюжетів анімаційних фільмів	52
Марущенко Юлія. Витоки паремій англійської мови зі значенням «їжа»	53
Машир Вікторія. Функція і роль шекспірівського претекста в драматургії Тома Стоппарда («Розенкранц і Гільденстерн мертві»)	54
Михайлова Тетяна. Мовні засоби створення образу «прихованого» негативного персонажа у творі Д. Брауна	55
Мозгова Олена. Поняття терміна у сучасній науковій парадигмі	56
Москаленко Єлизавета. Порада як об'єкт лінгвістичних досліджень	57
Моторикіна Ірина. Семантична характеристика дієслів, що вводять пряму мову, в оповіданнях А.Крісті	59
Мужевенко Вікторія. Полісемія в рекламному тексті	60
Науменко Наталія. Реклама як комунікативний феномен	61
Невольниченко Ліна. Проблеми ідентичності в романі Е. Берджеса «Механічний апельсин»	62
Павлікова Анна. Персонаж у літературознавстві	63
Паніна Людмила. Основні засоби невербальної Інтернет-комунікації	64
Пензіна Поліна. Конструювання ідентичності в художньому дискурсі	65
Петрушова Лідія. Поняття лінгвокультурного концепту	66

У будь-якому сюжеті наявні діалектичні відносини між протагоністом і антагоністом, тобто ширше між добром і злом. Обов'язковою умовою фільмового сюжету є певна подія, що створює проблемну ситуацію і слугує тригером його розгортання. Головний герой (герої) та його помічник (команда помічників) неодмінно відправляються в уявну або реальну подорож задля вирішення вказаної проблеми. Складність завдання створення сюжетів текстів анімаційних фільмів полягає в чіткому розумінні пропорцій старого й нового, тем і мовних засобів, що будуть відповідати сучасним культурним потребам аудиторії.

Література

1. Пропп В. Морфология сказки. Ленинград: Academia. 1928.
2. Cawelti, J. G. (1976). *Adventure, Mystery, and Romance: Formula Stories as Art and Popular Culture*. Chicago: University of Chicago Press. 142-154.

ВИТОКИ ПАРЕМІЙ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ ЗІ ЗНАЧЕННЯМ «ЇЖА»

Юлія МАРУЩЕНКО

Науковий керівник – кандидат філологічних наук, доцент Ю.В. Невська

Словниковий запас англійської мови, як і всіх мов світу, складається не тільки з окремих слів, словосполучень, а й включає паремії, тобто прислів'я та приказки, які підсилюють виразність та забарвлюють мову, надаючи їй національного колориту. Як своєрідні мовні знаки, паремії характеризуються виразною національною специфікою і є засобом фіксації розвитку мови й культури, традицій та історії суспільства. Отже, паремії – це результат колективної усної творчості людей це вислови народного походження, що виражають мудрість, набуту багатовіковим досвідом.

Паремії розповсюджені в усіх мовах світу і в англійській зокрема. Вони є орнаментом будь-якої мови світу. Серед витоків фразеологізмів, зокрема паремій, у різних мовах, включаючи й англійську, значне місце посідають національні звичаї та традиції, які знайшли своє відбиття в лексичному наповненні паремій англійської мови.

Так, джерелами виникнення прислів'їв та приказок є обряди та традиції, казки та байки англійського народу, історія та реальність Великої Британії. Звичайно відбивають різні сфери життя, особливості побуту, стосунки між людьми, родинні зв'язки тощо. Аналізуючи їх, можна виділити значну групу паремій, які своїм значенням або лексичним наповненням висвітлюють звичаї та традиції, пов'язані з життям людей, святкуванням різних визначних дат, а також з побутом. Отже, події в житті людини були джерелом, рушійною силою у створенні паремій.

Однією з головних потреб людини є забезпечення їжею, тому виникло безліч прислів'їв та приказок на цю тематику. Так, народна мудрість вказує, що людина повинна мати міру у всьому, в їжі також (*Gluttony kills more men than the sword*); людина має свідомість і повинна себе контролювати в їжі, щоб бути

здоровою (*Live not to eat, but eat to live*); в раціоні людини повинно бути все збалансовано, і яблуко є одним із необхідних елементів харчування для здорового способу життя (*An apple a day keeps the doctor away*); людина повинна розраховувати на свої можливості і оцінювати свої здібності (*Half a loaf is better than no bread*), тощо.

Висновковуємо, що паремії із значенням “їжа” дають людині матеріал для роздумів з етики харчування, утримують її від обжерства, жадібності й надають правила здорового харчування. Аналізовані одиниці є продуктами емпіричного досвіду англійців, у яких відбивається мудрість народу. Їхнім прагматичним спрямуванням є виховання людини, надання їй корисних порад, як діяти в певних життєвих ситуаціях. Дослідження розглядуваних паремій англійської мови у контексті комунікативної, когнітивної і соціолінгвістики наразі є особливо актуальним, тому що в них міститься культурний, історичний, моральний, етичний, повчальний аспекти життя особистості, які відіграють основну роль у формуванні етносу.

ФУНКЦІЯ І РОЛЬ ШЕКСПІРІВСЬКОГО ПРЕТЕКСТА В ДРАМАТУРГІЇ ТОМА СТОППАРДА (“РОЗЕНКРАНЦ І ГІЛЬДЕНСТЕРН МЕРТВІ”)

Вікторія МАШИР

Науковий керівник — кандидат філологічних наук, доцент Ж.О. Кононова

П'єси Стоппарда досить довго характеризували як абсурдистські. Для цього були свої підстави: сам факт зв'язку з легендарною трагедією Шекспіра висловлює дух абсурдистської трагікомедії. Дотримуючись основам першоджерела, драматург наділив героїв яскравими індивідуальними характеристиками, а звичні образи — новим змістом.

До шекспірівського претексту у своїй творчості звертався не тільки Стоппард: такі відсилання вже зустрічалися у працях В. Фолкнера («Шум і лють») та Й. В. Гете («Учнівські роки Вільгельма Мейстера») ще до появи трагікомедії «Розенкранц і Гільденстерн мертві». Однак саме ця п'єса привертає увагу найбільшою кількістю алюзій. Розбіжності з шекспірівським претекстом очевидні навіть у самій назві. Автор фокусується на незначних персонажах “Гамлету”, демонструючи звичайні речі з нової сторони.

Шекспірівський інтертекст є невід'ємною частиною твору Стоппарда. Неможливо сказати, що сюжет п'єси “Розенкранц і Гільденстерн мертві” є новою інтерпретацією “Гамлета”, як і неможливо розглядати одну сюжетну лінію без іншої. Так, праця Стоппарда є унікальним твором з новими ідеями, але її основою є вже існуюча історія. Наприклад, розв'язка історії усім відома одразу, і з першої сторінки герої Розенкранц і Гільденстерн в очах читача приречені на смерть. Саме це знання про неминучу смерть головних героїв є базовою установкою всього твору. Майбутня погибель відчувається впродовж усього сюжету, вона не припускає свободи волевиявлення персонажів.